hutaja üksnes se mõtte olli: Kristuse aua kirrikus petut palwe läbbi kõigist pattudest puhhastada ja taewa wärrawaid lahti tehha; siiski leiti ka palju wagga ingesi, kedda üksnes taewalik iggatsemine ja wagga meel senna tõmbas. Nisuggune tõssine ellaw armastus Luñastaja wasto piddi rõsais süddamis ihhaldust põllema süttitama, pühha ma pinnale sammu tõsta, kus peal teña juñalik jalg ükskord olli käinud, ja armastusses põllewat auustust pallawa silmaweega ristikünkale wälja kallata, kus teña werri ükskord inimeste suggude eest ärra olli wallatud. — Arabia rahwas, kes eñam kuussadda aastat pärrast Kristuse sündimist niñetut pühha ma kohtade üle wallitsejaks sanud, ei teinud wagga tekäijatele mingi pakkitust, waid laskisid weike ristirahwa koggoduse Jerusalemmas kiusamata ellada, waggad pühha aua rändajad eddasi taggasi käia, ja leidsid endale saggedast wõera ma rahwa käigist mõnda kassu. — Wagga süddamete iggatsemise kõrwas olli ka kassupüüdlik kauba ajjamine Ommiko ma tejälgi üllesleidnud, kus mõned merre äritsed linnad Ommiko ma kauba läbbi suurt rikkust leidsid. Kui iljemine Palästina ma Egiptuse rahwa wallitsuse alla sai, tõusis pühha aua rändajatele jubba mõnda koormliku wõitlemist; agga siiski kossusid ühheteistkümnemal aasta saal pühha aua rändajate ulgad ikka suremaks. Nõnda läks 1065 aastal Saksa maalt seitse tuhhat inimest korraga Jerusalemma teele, kus neñad wägga palio waewa ja willetsust kannatasid,



et neist mitte ennam kui kaks tuhhat taggasi ei jõudnud; wiis tuhhat ollid waggal teel surma leidnud.

Pärrast sedda kui Jerusalemma lin Turgi rahwa wolli alla olli sanud, läks ristirahwa tekäik aast aastalt rängemaks, sest et kurjad röövlid kaubaajajaid ja pühha tekäijaid risusid, ja neile iggal kombel pakkitust teggid. Seal kuuldi äddalist kaebamise ealt iggalt poolt: „meie pühhadused seisawad uskmata pagganate käes, kes ristirahwast pinawad, õunistatuid kohtasi laimawad ja usklikude rändajate Juñala tenistuse kombeid eñam ei salli.“ Sesiñane kaebamise kissa tungis Ohto maile, akkas mitme wagga meeste süddameid koormama, ja ärratas sowimist: söawäega senna töttata ja pühha maad, kus Kristuse ja teña Apostlite kallim mällestus ellas, mõega wolli läbbi uskmata rahwa käest taggasi kiskuda. — Ühhekorraga ilmus seal üks iñewärki mees, Peter niñi, Amiensi linnas pärrilt, kes jubba ammugi wagga inge tungimise läbbi Ilma mahha olli jätnud, ükskult metsa ellama läinud ja wimaks 1093 aastal pühha aua rändaja tekäiki ette olli wõtnud. Palästina willets ristirahwa seisus olli Petri süddames armastuse tullukese põllema süttitanud, Önnisteggija niñe eest sõtta minna, ja pühha kohtade laimu üllekohtustele kätte maksta. Peter tundis omas süddames jõudu küllalti sedda suurt tööd üksi ette wõtta. Teña töttas Roma linna Papst Urbani II. jure, räkis laddusa sõñaga Jerusalemma ristirahwa koggoduse ja pühha aua



Ma-rahwa Kassuline Kalender 1850, lk. 19